

כל לנעוריהו מפי עדיף. להו מזיוני(ג) כמההוהו מוהר עלמורין
מן העכברים ומן הגנבים מפי עדיף להו מזיוני: כדכז. הוא הים
שלהם: למורשא דכזכ. שהתפילין נכרין צבליעתן בקלה הים והוא
כמוהש: יייר להו צבליה. ביריעה הפרוסה סביב' מטהו קשרין:

ומפיק למורשהו לזר. בליטת הקשר תורה אור

כל לנמוריתו מפי עדיף (6) והיבא מנח להו
אמר ר' ירמיה *בין כר לכסת שלא כנגד
ראשו והא תני רבי חייא מניח כבובע
תחת מראשותיו דמפיק ליה למורשא
דבובע לבר *בר קפרא צייר להו בכילתא
ומפיק למורשתון לבר רב שישא בריה
דרב אידי זמנא להו אשרשיפא ופרים סודרא
עלייהו אמר רב המנונא בריה דרב יוסף
זימנא חדא הוה קאימנא קמיה דרבא ואמר
לי זיל אייתי לי תפילין ואשכחתינהו בין
כר לכסת שלא כנגד ראשו והוה ידענא
ידיום שבילה הוה ולאגמורן *הלכה למעשה
הוא דעבד בעי מיניה רב יוסף בריה דרב
נחוניא מרב יהודה שנים שישנים במטה אחת
מהו שוה יהויר פניו ויקרא ק"ש וזה יהויר
פניו ויקרא ק"ש א"ל הכי אמר שמואל
ואפילו אשתו עמו מתקיף לה רב יוסף אשתו
לא מיבעיא אחר אדרבה *אשתו כגופא אחר

בזבז חתה מראשיתיו. ואם תאמר
ראשו שהרי צבריתא דלעיל גמי הני
ה' משום דמנינן לפרושי שלא כנגד
חיריח בזבז חפציו שלא בזבז גמי
אלא ש"מ דמייירי חפציו כנגד ראשו
ומו"מ קפוא לישני דמייירי בלשחו
עמו דבעיא כלי בחדר כלי וז"ע :
שנים יתרו ינסים במטה. וא"ת
ובהא רואה ערות עצמו וי"ל
שזניח ראשו לחוך וי"ל והרי לבו
רואה את הערות וי"ל דקבצר לבו
רואה את הערות מותר אי גמי חוץ
בצגדו כנגד לבו :

והרתינא היה ימן במטה ובני
 ב. ביתו וכו'. פ' רש"י
 חשבו בכלל ביתו ולא נטורא חדא
 דלא אשכחן אשמו דמקריא אשמו
 ביתו ועוד לפירושו הול"ל והא
 קתיי כהן כיון דאברתייהו דלגול
 קתיי אכל מדקאמר וההניא משמע
 דבריייהא אחרת היא והואר ה"ר
 יוסף דגרסין היה ימן במטה ואשמו
 ישנה בלדו לא יחזיר פניו ויקרא אח"כ
 ביתה עלית מפקסת ביתו לבניה :
 וממש

המהיר פניו וקורא וזה מחזיר
ובני ביתו בצדו הרי זה
ביניהן ואם היו בניו ובני
שיא הא באשתו הא באדר
יוסף מי נחא והתניא היה
א ק"ש אא"כ היתה מלתו
שנתו לרב יוסף תנאי היא
פניו וקורא ק"ש והא איכא
בות אין בהם משום ערוה
וקוצה לה חלתה ערומה
האיש תרגמה רב נחמן בר
מר 'אם היו בניו ובני ביתו
בת שלש שנים ויום אחד
תינוקת בת י"א שנה ויום
*אידי ואידי עד כדי שדים
ם אמר רבא אע"ג דתיובתא
ממר ליה *אמן כולתו כהיא

ער א מ' וסען טוישע
 עס :
 ער ב טוישע אר'ח
 סימן זע סעיף (ו)
 [ח] :
 עו א מ' זיין מ'הלכות
 ק'ס הלכה ית סענ
 עשין ית טוישע אר'ח
 סימן זע סעיף ב :
 עו ד מ'י' סע טוישע
 סעיף א :
 ער הרמ"י פ'ח מכל'
 נכרות הלכה ט
 סען עשין ית טור סעיף
 אר'ח ס' עד סעיף ד
 וס'ו סעיף ב [זכור]
 ס' סע סעיף א :
 עמ' ז מ'י' פ'ח מנהגות
 סעיף הלכה ית סע
 עשין ית טור טוישע אר'ח
 סימן זע סעיף ג :
 פ ח מ'י' סע ית י'ס
 טוישע סעיף ד :
 פא ח מ'י' פס'ח אר'ח
 חס'ס' הל' ב סענ
 לחון ק'ס טוישע אר'ח
 ח' ב סעיף א :
 פב י מ'י' פ'ח מכל'
 ק'ס הל' טו סענ
 עשין ית טוישע אר'ח
 ס'י' זע סעיף א :
 פג ב מ'י' פס'ח מכל'
 חס'ס' הלכה ב
 סעיף ס' סעיף טוישע
 אר'ח ס' סעיף א :
 אר'ח ס'י' זע סעיף
 ז וטוישע אר'ח ס' :
 פה מ מ'י' ז'ס סענ
 חס'ס'ס' הל' ע סענ
 עשין ב טוישע אר'ח
 ס'י' זע סעיף א :
 פו ח מ'י' פ'ח מנהגות
 חס'ס'ס' הל' ית סענ
 עשין ית טור אר'ח ס'י'
 לו טוישע א :

[שבת קמח. פסחים מז.
חולין נה:]

רַב סִימֵס גִּאֲוִן
מְסִייעָא לִיה לִרְב הֵנָּה
 דִּיאֲרֵב דִּיהֵנָּה
 עֲנִיבֹת אִין בְּרוֹן מֵיִסֵּס
 עִירֹה. הָא' מִ'בֵּית
 מִשְׁרָשָׁם ב' דִּמְסָס
 הֵלֶה בְּנִי' דְּבִנֵּי מִעֲרֵבָא
 (לֵכְסֵה) אִין אֶרֶץ
 עֲנִיבֹת אִין בְּרוֹן מֵיִסֵּס
 עִירֹה דִּיהֵנָּה דִּיאֲרֵמֵר
 בִּלְרַבֵּת אַבְלֵי הֶלְהִיבֵי אִפִּי'
 כִּי שְׂחָוֵה אִיסֹרֵה הֶלְהִיבֵי
 בְּחֵדָה דְּהֵנִי מִתְפַּסְכֵּל
 עֲקִיבָאֵל שֶׁבִּי אִישׁ
 מִתְפַּסְכֵּל בִּבְיֵת דִּיהֵמֵס
 וּמִתְפַּסְכֵּל בְּבִית דִּיהֵמֵס
 כֹּאִילוּ כֵּל בֵּא עִלִּיה :
וְהָאֲמֵר בִּי שְׂחָוֵה לֵהֵם
 מִנֵּה הֵמֵר
חֲשִׁיטִין שְׂחָוִין עֵשׂ
חֲשִׁיטִין שְׂחָוִין עֵשׂ
 מִשְׁרָשָׁם לִי בִּמְסָס שְׁבֵת
 (מִשְׁרָשָׁם בֵּית אִישׁ ד' אֶד)
 וְקִבְרָת אִין קִרְבָּן' (אִין דְּמִסָּס)
 וְלִי אִלְעִיד עִילֵי דִי דְּמִסָּס
 שֶׁבִּי דְּרִין בְּנִי דִי דְּמִסָּס
 שֶׁבִּי בִית דִּיהֵמֵס אִסְרֵיה
 רַבָּא אִסֹּר מִקְרָא אִין
 שְׂחָוֵה עֲקִיבָאֵל כֹּאִילוּ
 מִקְס וְזֵה וְהֵנָּה כְּבֵד
 הַחֲבִיר

שהתפילין בולטין מן היריעה היה
הוסף ללד החורף ולא ללד המטה :
אשר שיפא . ספסל : יום טבולה הוה .
יום שטבולה אשור דהוה ליה ליל
תשמיש והיינו כשמואל דאמר אפילו
אשור עמו : ולאמורגן הלכה למעשה .
הה שגוי והבאיה לו לא עשה אלא
ללמדי הלכה לשמות מעשה שמואל:
ואפילו אשור עמו . (ד) שיחזור פניו
דכל זמן שהן פונים פנים כנגד פנים
פשוטא ליה דאסור דאיכא הרהור
נגיעת ערובה על ידי אברי תשמיש :
אשור כנשו . ורגיל בה וליכא הרהור
כו"י האי : בשלמא לרב יוסף . דאמר
אשור הוה דשריא אבל אחר לא מתקין
לכו למתקיא לא באשור אלא בחר
והא דקמי' בני ביתו חיי' אשה: היה
ישן במטה ובני ביתו . ואשור בכלל
ביתו : לדידי נמי . בין אשור בין אחר
פלוגתא דהני תנאי הוא : הא איכא
עבדות . דנעבי אחרדי : וקולה חלטה
ערומה . ואף על פי שערס אסור
לברך אשה וישבת מוחרת שביעיה
פניה שלטמה מכוסים בקרקע : אבל
בה האיש . מפני שהבנים והבד
בולטין וגראין ואף על פי שמוגלות
עגבותי' והיינו סייעחא : כגון שהיו
פניה טוחות . דבוקות ומכוסות
בקרקע טוחות משמע לשון שיעיות
טיח חלק שחינה בולטת אטלגיי' י"א
בלעז : בה שלש וכן חשע . שהוא זמן
שהן באין לכלל ביאה : בה י"א וכן
י"ב . זמן שהן באות לכלל שערות
ודאין נכונים שממם ואילך שערות
לכלל [ביאה] שאדם מתאווה להן :
ההם אמר רבא . גבי תפילין תחת
מראשותיו דקאמר שמואל אפי'

חששו עמו הנה כשמואל הכה.
 גבי שנים שהם ימים דקא שרי
 שמואל באשמו עמו מאי : מחתא
 מחתינו . באריגא אחת *לרגנא :
 ילא שערדו בצדדו . שנקב צדדו כנגד
 זקן השחורון וילא מן השער נקב
 מן מו היו ערוה לקרות ק"ש כנגדו
 או לא : שער שער . כלומר מה
 כך : לאחשוני זה . אם אשת
 איש היא : תשמיין שבפנים . כוונ
 דפוס של בית הרחם שהיו עושין
 לבנותיהן ונקבין כותלי בית הרחם
 בדרך שנקבין את האזנים ותחבין
 אוהו שרי שלא יודקין להן זכרים :
 עם תשמיין שדחן . לצדד ולמוד
 הן הביאו אותן על כפרת ההרוד
 עבירה שנשחטלו בצנות מדין :לאשמו
 ולק"ש . אם טפח מגולה זה לא
 יקרא ק"ש כנגדה : שוק . *באשת
 איש : ערוה . להשחלו וכן באשמו
 לק"ש : גלי שוק . וכתוב בתריה חגל
 ביתד יחלו חייו : דורש רשומות .
 שהאורה חייו על אדם (ורמז לו בכת
 הקבלה מונחת על היד והנעוטה למח
 מנוש לפיו נפילה מחור שובעו וריחה
 שרואה לישן או שעמד משינה) ונתעטש .

נשאלתם פ'
בא חיתא רב
דפא

[נכת נד. בינה
כט: ב"ב קל:
ע"צ עד.
אסדרין יא.]

[כהובות סו.
מנחות 25:
בבורות לה:]

חלה פ"ב
פסוק ג

[קדושין סא:]

[חולין נח:
פירש"י ביתר
ביאור ע"ש]

[קדושין ע.]

[פסחים נד.
תולין קלד:]

[ע' צ"ה בא"ח
ס' ע"ה פ'
פל דברי רש"י
הללו]

הגהות הב"ה

גליון הש"ס

המחברות הבה :

(א) נבדא טפי עדיף מבזויז וזכר: (ב) שש הוה יבן במטס ובני ביתו כ"ל ותיבת ובניו נמחק :
 (ג) רשמי ד"ה כל לגזריכנו וכו' מבזויז כיון שהוה : (ד) ר"ה ואפילו שהוה עמו והוה שימור :
 (ה) ד"ה זכ הכולל חפילו שהחפילו מייס כל אדם : כפרק הסכלה דף מ"ד ואמר ריש לקיש כל
 המניח תפילין הארזי וימיס שהארז עליהם ימו : (ו) חוס' ד"ה וזה חני וכו' ואומר הכי רבינו יוסף דל"כ :

ועי' פרי"ת אר"ח בקיצו (סיון ר"ח) :

ועי' פסחים דף טז ע"ב חוס' ד"ה וכל :

Berachot Tom I.